

Even voorstellen: Royan van Velse, redactielid Dorpskrant

Quoi? Is-ie niet net op een andere pagina voorgesteld als de nieuwe voorzitter van SC Valburg? Ja, ja, dat klopt en tijdens dat gesprek vertelde hij ook over zijn passie voor schrijven en – tromgeroefel – hij wil graag voor onze Dorpskrant schrijven! Royan zegt daarover: ‘Ik schrijf af en toe artikelen voor reisbladen, duikbladen en vakbladen. Ik heb het (schrijven red.) ook zo gedaan. Een uurtje en ik heb 1200 woorden. Het gaat zo snel.’ Je kunt je wel voorstellen dat wij als redactie heel erg blij zijn met deze razendsnelle aanwinst! Van Royan mag je bijdragen verwachten over onze regio, geschiedenis, reizen, duiken, voetbal en alles daartussen.

Naast artikelen publiceert hij ook boeken. In het Nederlands en in het Frans. In de vorige editie van de Dorpskrant schreef Royan over zijn roman ‘Het Koningszwaard’ - het eerste deel van een trilogie - dat zich afspeelt in de 17^e eeuw. Je kunt het boek als je geluk hebt nog vinden in de boekenkast aan de Reethsestraat. Ondertussen is hij druk bezig met het tweede deel ‘Maxime de Eerste’. Dat boek ligt in juli in de winkels. Het genre is historische fictie en da’s dus hartstikke leuk, want zodoende kan hij fictieve Franse ridders en hun koning Maxime begin 18^e eeuw gewoon door ons dorpje laten trekken. In eerste instantie dacht hij aan een paar bladzijdes Valburg, maar ondertussen loopt het gierend uit de klauwen en hebben we al een heel hoofdstuk te pakken! Als we Royan nog even goed blijven voeden met ideeën komt er ongetwijfeld een heel dik Valburgs boek uit!

Nouja, dat laatste weet ik dan niet, maar ik vind het wel leuk om jullie in twee voorbeelden te laten zien hoe dat soort ideeën bij hem ontstaat en vorm krijgt. Want hoe krijg je een Franse ridder in Valburg dan? Hij moet wel wat omhanden hebben. Wat gaat hij doen dan? En waar gaat hij wonen dan? Dat zijn de momenten waarop historie, fictie en realiteit bij mekaar komen. Royan is zelf druk met het brouwen van zijn eigen Valburgs biertje en aangezien er in de middeleeuwen vaker bier voorhanden was dan schoon drinkwater, lijkt bierbrouwen een goede opdracht voor zijn ridder. Na wat speurwerk in de geschiedenis van ons dorpje is het enige dat dan nog rest een paar stoute schoenen. ‘Ik heb laatst met Aart Pastoor gezeten. Ik ben op ‘m afgestapt en ik zei: “jij bent bewoner van de Mellard? Ik heb een mededeling voor je: ik ga je huis vorderen, want ik heb je huis nodig.” Hij zat me aan te kijken zo van: dat moet je me eens uitleggen. Ik zeg: “wij zijn nu in 1710 en de Franse koning heeft bepaald dat hier geen tabak meer wordt gemaakt, maar dat we hier bier gaan brouwen. Op alle velden wordt binnenkort koren en hop

verbouwd en jouw huis wordt de brouwerij. Dus dan weet je alvast dat er een ridder in jouw huis gaat wonen." Hij kon dat wel waarderen. "Kom maar een keer langs, dan kun je komen kijken waar je ridder wil wonen." Dus binnenkort spreken we af om het huis te bekijken.' En dan zal Royan in de huid kruipen van zijn ridder, ieder detail van de Mellard in zich opnemen en beschrijven hoe het leven daar begin 18^e eeuw geweest zou kunnen zijn.

De beste ideeën krijgt Royan doorgaans als hij met de hond loopt, op vakantie is, bij het luisteren naar muziek of in het volgende voorbeeld aan de bar bij onze voetbalclub. 'Ik zat met Sabine en Moniek te kletsen en we hadden het een beetje over dat boek en toen zeiden ze: "dan moet je wel SC Valburg een rol laten spelen." En ik zei: "dat kan toch allemaal niet joh, want er bestond nog geen voetbal in die tijd." 's Avonds ging ik er over nadenken en de volgende dag weer. Beetje gaan googlen. Hoe is voetbal dan ontstaan? In de middeleeuwen had je in Engeland al verschillende spelen en in Frankrijk bestond een spel dat 'joules' heette. Dorpelingen gingen bijna op leven en dood met mekaar de strijd aan met een soort van bal op een veld met doelen. Het zou dus best kunnen. Ik kan Valburg en een ander dorp tegen elkaar laten spelen en dan laat ik door de heer van het moment beslissen dat ze de kleur van het koninkrijk moeten dragen, wat dan blauw en wit is. De gewone lezer vindt dat prima, maar de Valburgenaar vindt dat heel erg leuk.'

Al dat soort observaties en ideeën noteert hij in een dik schrift. 'Dat is mijn voorwerk. Tijdens het schrijven zelf blader ik even terug en dan kijk ik: oh, wat vond ik toen? Ja, dat is wel een goed idee! Van elk boek dat ik geschreven heb ligt nog zo'n schrift. Als ik ooit een keer beroemd word, dan worden die schriftjes goud waard,' zegt hij lachend.

Het schrijven zelf gebeurt bij Royan in een soort trance. 'Dan zit ik in die tijd en dan wordt m'n taalgebruik anders. Het wordt deftiger, formeler. Ik ben heel erg geïnspireerd door Louis Couperus. Ik vind zijn manier van schrijven zo ontzettend mooi. Ik probeer op die manier te schrijven zonder het al te moeilijk maken. Dat gaat vanzelf en dan moet je me na een paar uur echt uit m'n trance halen zo van: wacht eens even! Je moet nog eten. Dat vind ik leuk. 's Avonds voor het slapen zit ik er nog aan te denken. Wat gaan ze hierna doen? Ze zijn nou gevangen genomen, wat gaat er morgen gebeuren? En als ik dan de volgende dag in de auto zit, of boodschappen doe met de hond of wat dan ook dan kies ik bepaalde muziek uit die past bij de ideeën en dan wil ik 's avonds weer gaan zitten om verder te schrijven.' Elke week probeert hij een hoofdstuk van zijn boek af te ronden. Dat ieder boek in de trilogie uit 21 hoofdstukken bestaat is ook geen toeval. 'Er is nog steeds een kroonprins en als de Franse monarchie door was gegaan, dan was het nu Lodewijk de 21^e geweest.'

Benieuwd hoe hij zelf schrijft? Check www.ecritures.nu. Daar vind je al zijn boeken en artikelen. Of lees in deze editie zijn bijdrage over het gat van Hage. Van harte welkom, Royan!

Graz van Dulmen